

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De homine, qui sub typo simplicitatis Bonnae plures deceptit, cap. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

nione, quātum ille tribulatus extiterat in sua eiectione. Ecce, si astutos & dolosos punit etiam in praesenti Deus, de tribulatione, confusione, & deiectione Praelatorum Ecclesie, hodie magis quam ante nostra tempora abundant exempla. Et hoc fortè ideo, quia Dei voluntas in illorum promotione non fuit. Ipsi regna-

Osee 3.

uerunt, & non ex me, principes extiterunt, & nō cognoui. Verba sunt Dei per os Osee prophetae. APOLLONIVS : Cūm Deus in virtute simplicitatis, sicut probatum est exemplis, plurimum delectetur, puto quod in vitio ei contrario, id est astutia, multum exacerbatur.

*De dupl.
citatē
vitiō.*

CAESARIVS : vitium simplicitati oppositum duplicitas est, cui sodalis est astutia. APOLLONIVS : Vnde dicitur duplicitas? CAESARIVS : A duplici plica. Simplex enim hoc quod dicit, hoc intendit, hoc agit : Duplex autem aliud habet in corde, aliud in ore, aliud agit, & aliud intendit. De quo per Apostolum Iacobum dicitur :

Iacob. 1.

Vir duplex animo, incōstans est in omnibus viis suis. Bonum enim simulat, vt simplices efficacius decipiat.

Eccli. 2.

Vnde per Ecclesiasticum dicitur: Vā peccatori terram ingredienti duabus viis. Tales sunt illi de

Matt. 7.

quibus Dominus dicit : Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Tales sunt multi ex his barbatis, qui in habitu & tonsura religionis terras circumueunt, & plurimos decipiunt. Ex quibus nostris temporibus multi sunt propter sua maleficia interfecti. Et licet quidā ex huiusmodi viatoribus viri sunt sancti, & sine felle, propter malos tamen despiciuntur. Hinc est quod anno praeterito dominus Engelbertus Coloniensis Archiepiscopus in synodo sua praecipit, ne aliquis illorum in sua diocesi hospitio reciperetur.

CAPVT XXI.

*Exemplū
duplicitatis.*

Non sunt multi anni elapsi, quod quidam sub typo religiositatis Bonnam venit, & simplicitatem simulans, orando, vigilando, atque ieiunando plurimos decepit, quem cūm Canonici eiusdem pagi talem esse putassent, qualem se simulauerat, hospitale illi pauperum commiserunt, cui etiam plu-

plures secularium, pecuniam dederunt reservandam. Paruo emenso tempore, cepit ille simulator a simulato rigore discedere, bibere vinum, carnes comedere, orare rarius, dormire diutius. Quod cum ei fuisset obiectum, respondit: Ego ad tempus a sacerdote huiusmodi obseruantias suscepi. Quid plura? Tandem claculo discedens, pecuniam commendatam detulit, & quam damnosum vitium esset duplicitas, operibus ostendit. Quo audito, * Christianus tale verbum re-

* *Dece-
nus Bon-
nensis.*

pondit: Eia fratres, certè, animam meam pro nullius animam dabo. De huiusmodi trufatoribus plurima deceptionum genera, temporibus nostris gesta, tibi dicere possem, sed non sunt edificatoria. Vis nunc audire quali pœna Deus sæpe puniat in præsentis vitium duplicitatis & astutiæ? APOLLONIVS: Volo & desidero. CÆSARIVS: Audi ergo.

CAPVT XXII.

Iuuenis quidam secularis de Mosella natus, si bene memini nomine Henricus, matrem simplicem, verbis quidem mellitis, sed intentione venenata, tali modo circumuenit. Mater, inquit, peto vt omnibus tuis bonis, feudis scilicet & allodiis, solènter renuncies, & me illa suscipere sinas, vt sic eorum gratia vxorè ducere valeam honestiorè: omnia mea tua sunt, & ego tibi honestiùs providebo. Mater in filio serpentis astutias nō obseruas, petitionibus eius annuit, omnium suorum vsu fructu resignato, immemor dicti sapientis: Melius est vt filij tui te rogent, quam te respicere in manus filiorum tuorum. Quid plura? Sponsa introducitur, & mater expellitur; quæ cum egeret, & quotidie plangeret, ille obturauit aures, ne gemitus matris audiret. Die quadam cum vxore in mēsa sedes, & ostiū pulsantis, vocè matris intelligēs, ait: Ecce, iterū diabolus clamat ibi: dixitq; puero suo: Vade, & pone pullū istū in cistā, donec recedat. Quod cum factum fuisset, & illa intromissa, dū filio supplicasset vt sui miseretur, cum multo verborū turbine expulsa est. Tūc ille ad puerū: Refer, inquit, nobis pullū. Puer verò, vt cistā aperuit, nō in scutella pullū, sed serpentē cōpli-

*Duplex
etiam in
hac vita
à Deo pu-
nitur.*

Eccli. 33.